

Οι δώδεκα μήνες και το βαρέλι τους

Τον παλιό καιρό οι δώδεκα μήνες ήταν αδέρφια. Είχαν ένα βαρέλι γεμάτο κρασί. Το βαρέλι είχε δώδεκα πύρους. Μια μέρα είπαν να μοιράσουνε το κρασί και να πάρει ο καθένας τον πύρο του. Την ώρα που μοιράζανε, ο γέρο-Μάρτης είπε στους άλλους: “Αφήστε σ’ εμένα τον κάτω πύρο, γιατί είμαι γέροντας και δεν μπορώ ν’ ανεβαίνω ψηλά.”

Οι άλλοι τον αφήσανε. Ο γέρο-Μάρτης άνοιξε αμέσως τον πύρο του κι άρχισε να πίνει μοναχός του. Οι άλλοι φυλάγανε το μερίδιό τους.

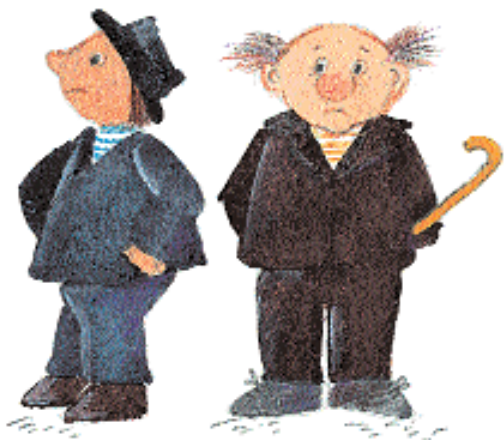
Κάποτε όμως πήγανε κι οι άλλοι μήνες ν’ ανοίξουν τον πύρο τους για να πιούνε.

Ανοίγει ο ένας, τίποτα κρασί. Ανοίγει ο άλλος, τίποτα. Κανένας πύρος δεν έβγαζε κρασί. Αλλά του γέρο-Μάρτη κάτι έβγαζε ακόμα.

Τότε κατάλαβαν πως τους γέλασε και τους ήπια το κρασί. Του τράβηξαν λοιπόν ένα ξύλο, που είπα για όνομα του Θεού.

Από τότε λοιπόν ο Μάρτης, όταν θυμάται αυτό που έκανε στ' αδέρφια του, γελάει, κι ο καιρός ξεσυννεφιάζει. Όταν όμως θυμάται και το ξύλο που' φαγε, κλαίει και τότε είναι που βρέχει.

*Λαϊκή παράδοση
από τη συλλογή Δ. Λουκάτου*

Αινίγματα

360 γερανοί, 30 περιστέρια
σε 12 φωλιές γεννούν
και σ' ενα αβγό κλωσίζουν.

Τι είναι;

(Σεσζη η ο 'Σελμη η ο 'ΣολοσΧ ο)

Ένας πατέρας κεφαλή,
δώδεκα γιοί ποδάρια.
Καθένας γιος στη ράχη του
έχει τριάντα κόρες.
Κάθε βραδιά πεθαίνει μια,
πρωί γεννιέται η άλλη.

Τι είναι;

(Σεσζη η ο 'Σελμη η ο 'ΣολοσΧ ο)

Σπαζοκεφαλιά

- Ποιο μήνα του χρόνου τρώμε λιγότερο φαγητό;
- Το Φεβρουάριο, γιατί έχει λιγότερες μέρες.